

og er bleven Candidater, og jeg tør endvidere paastaae, at ikke over en Trediedeel af dem, som ere blevene Candidater, have naaet Maalet fuldt og faaet bedste Charakter. Det forekommer mig derfor, at der ogsaa for den Studerende er en saa stor Hazard, at man ikke kan sige, at det er en sikker Livsbane. Forsaavidt skal jeg hertil endnu blot sige, at hvis man spørger mig, om jeg troer, at man for tiden kan faae de omhandlede Embeder godt besatte for ringe Gager, vil jeg svare, at det troer jeg ganske sikkert; thi der er for tiden, som en Følge af tidligere Forhold, da den private Virksomhed var ringere her i Landet og Embedsmændene bedre stillede, et saa stort Overskud af Foll, der engang ere komne ind paa denne Vej og ikke godt kunne slaae ind paa nogen anden, at de ere nøbte til at finde sig i endogsaa meget lavere Gager end dem, der ere foreslaaede af Udvalget. Naar man derimod spørger mig, om jeg troer, at man med de lavere Satter stadig vil kunne faae ligesaa gode Concurrerter, som man nu har, vil jeg sige, at jeg er overbevist om, at det kan man ikke. Medens det nemlig tidligere ganske sikkert var saaledes, at en Fader søgte at faae sine begavede Børn til at studere, saa troer jeg, at man, naar Gagesatterne sættes lave, vil raisonnere omvendt og sige: „Du, min Søn, er godt begavet, Du kan komme frem ad den private Vej; men Du derimod, Du kan maaskee lære endeel, men Du duer egentlig ikke meget til at bruges i det praktiske Liv; det er bedst, at vi faae Dig først ind paa en Vej, hvor vel Indtægterne ere meget begrændsede, men hvor de ere nøbte til at give Dig lidt Pension, naar Du først er kommen derind og ikke længere kan bruges hverken hertil eller til anden ikke aldeles simpel Virksomhed“.

Klein: Den ærede Ordfører vilde imødegaae en Paastand, som formeentlig skulde være bleven fremført heri Thinget, og som skulde gaae ud paa, at det var nødvendigt at sætte Gagerne rundeligt for Embedsmændene, fordi man ellers maatte frygte for, at de vilde forsælde til Uredelighed. Jeg skal ikke afgjøre, hvorvidt en saadan Paastand er fremført, men

jeg kan ikke andet end tillade mig nogle Ord med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører i den Anledning bemærkede. Han sagde, at han kunde oplyse, ved at henviser til de Domme, der ere affagte i de sidste 27 Aar i Høiestret i Sager mod Embedsmænd, at det er jaalangt fra, at disse Sager være anlagte mod Embedsmænd, som sad i de ringeste Embeder, at de tværtimod alle havde været imod Embedsmænd, der sad i store Embeder. Han udtalte sig nu paa en saadan Maade, at Enhver, der hørte ham, absolut maatte faae det Indtryk, at det var hans Mening, at disse Embedsmænd være sigtede for uredeligt Forhold, og han betegnede særligt de paagjældende 4 Embedsmænd. I Forbigaaende beder jeg fastholdt, at det allerede er et ret godt Vidnesbyrd om den danske juridiske Embedsstands Retsskaffenhed, at der i 27 Aar kun kunde nævnes 4 Tilfælde, hvor der har været Sag anlagt for utilbørlig Embedsførelse. Forsaavidt det imidlertid som sagt forholder sig som bemærket, at Enhver, der hørte Ordførers Udtalelser, ikke kunde andet end opfatte dem saaledes, at der i disse 4 Tilfælde skulde have været Tale om uredeligt Forhold, saa skal jeg idetmindste paa de tvende, deels fraværende og deels afvæde, Mænds Vegne tilbagegive en saadan Paastand som ubegrundet. De 2 Sager af de 4 ere mig nemlig velbekjendte, og der var i dem ikke Skygge af Tvivl om de paagjældende Embedsmænds Uredelighed.

Ordføreren: Jeg skal til den ærede sidste Talers Uttringer blot bemærke, at naar jeg før nævnte nogle Embedsmænd, saa sagde jeg, at de havde været under Tiltale for Mangel paa Uredelighed. Jeg sagde ikke, hvori Uredeligheden havde bestaaet, og heller ikke, at de havde været uredelige.

Formanden: Da Ingen yderligere begjærer Ordet, ere Forhandlingerne sluttede. Da imidlertid Mødet nu har været 5 Timer, og Afstemningen ikke kan ventes tilendebragt i kort Tid, eftersom der foreligger en Mængde Afstemningspunkter, skal jeg udsætte den til et senere Møde.